

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A- 018/14

**Priština,
02. decembar 2014. godine**

U postupku:

V.V./S.Đ.,

Žalilac

protiv

N/A

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova u sastavu Willem Brouwer, predsedavajući sudija, Esma Erterzi i Sylejman Nuredini, sudije, po žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/R/199/2013 (spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA 06077), od dana 18. aprila 2013. godine, nakon zasedanja održanog dana 02. decembra 2014. godine, donosi sledeće:

Presuda

1. Odbija se kao neosnovana žalba Žalioca na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/R/199/2013, od dana 18. aprila 2013. godine.
2. Potvrđuje se odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/R/199/2013, od dana 18. Aprila 2013. godine, u delu koji se odnosi na spis predmeta upisanom u KAI pod brojem KPA06077.

Proceduralni i činjenični siže:

1. Dana 22. decembra 2006. godine, V. V. je podnela imovinski zahtev kojim je potraživala potvrđivanje svojinskog prava nad parcelom br. 951/1, u ukupnoj površini od 00.04.68 ha, (u daljem tekstu imovine), koja se sastoji od kuće i dvorišta, u opštini Peć, katastarska Zona Vitomirica.
2. Tokom postupka po imovinskom zahtevu, ona je *inter alia* dostavila sledeće:
 - Ostavinsko rešenje O.Br.72/23, izdato od strane Opštinskog suda u Peći, dana 27. februara 1974. godine, koji naglašava V.V. kao jedinog naslednika imovine. Ona je nasledila imovinu od njene pokojne majke, M. V.
 - Ugovor o doživotnom izdržavanju R.Br.515/95, od dana 21. novembra 1995. godine, zaključen između V. V i njene nećake, S Đ , pred Opštinskim sudom u Prištini, o prenosu svojine na njenu nećaku nakon njene smrti.
 - Posedovni list br. 231, izdat od strane Geodetskog instituta Srbije, Centar za katastar nepokretne imovine Peći, dana 25. jula 2005. godine. Na osnovu posedovanog lista, V. V, je vlasnik imovine.
 - Punomoćje izdato 20. maja 2008. godine, koji pokazuje da je Vidosava Vukanović opunomoćila njenu nećaku, S.Đ, da je zastupa pred KAI.
 - Izvod iz matične knjige umrlih koji pokazuje da je V. V.preminula 16. maja 2009. godine.
3. Obaveštenje zahteva obavljeno 27. januara 2011. godine, prikazuje imovinu kao dvorište (kuća je u potpunosti uništena) koje nije zauzeto.

4. Iz dokaza u spisu predmeta može se primetiti da je pred KAI podnet drugi imovinski zahtev u vezi iste imovine, od strane S. V. (nećaka podnosioca zahteva) koji potražuje ponovni posed imovine gde navodi da je zakonski suvlasnik 1/3 idealnog dela imovine. S. V. je naveo da je zakonski naslednik imovine.
5. Kako bi podržao njegov imovinski zahtev, S. V. je dostavio pravosnažnu presudu P.Br.716/98 od dana 09. februara 1999. godine, izdat od strane Opštinskog suda u Peću (u daljem tekstu: presuda iz 1999. godine) koja priznaje pravo su-vlasništva Slaviše i njegove braće, svakom po 1/3 idealnog dela i posedovni list br. 231 izdat od strane Privremena administrativna misije Ujedinjenih nacija na Kosovu, Odeljenje za katastar, geodeziju i nepokretnu imovinu Opštine Peći, Katastarska zona Vitimirice koji pokazuje da je imovina upisana na ime tri suvlasnika među kojima je S. V.
6. Iz gore navedenog, jasno se vidi da su članovi porodice V. (S. Đ. i S. V.) bili stranke u postupku pred KAI kao i u postupku pred Opštinskim sudom u Peći gde su oboje tvrdili da su zakonski naslednici imovine u zahtevu.
7. Na osnovu KAI izveštaja o verifikaciji od dana 13. februara 2013. godine, nađeno je da je imovina upisana na ime tri suvlasnika i to B., M. i S. V., braće žalioca. Certifikat o pravima nad nepokretnom imovinom je ažuriran u 2003. godine na osnovu presude C.Br.716/98 koja je već predstavljena u zahtevu.
8. Dana 26. marta 2013. godine, Izvršni sekretarijat KAI kontaktirao je žalioca kako bi je obavestio da je imovina upisana na ime njene braće u svojstvu suvlasnika. Žalilac je izjavila da se ovaj imovinski spor jedino odnosi na njena tri brata za koje navodi da su 1999. godini falsifikovali presudu i dokaze kako bi upisali imovinu na njihovo ime.
9. Žalilac je dodatno predstavila sledeće:
 - Krivičnu prijavu od dana 31. avgusta 2012. godine, podnetu u Opštinskom tužilaštvom u Peći, protiv tri suvlasnika, kojim tereti iste za falsifikovanje u smislu člana 335. Krivičnog zakona Kosova.
 - Zahtev podnet Opštinskom sudu u Peći, dana 12. oktobra 2012. godine povodom uspostavljanja privremenih mera, suspenzijom prava su-vlasnika da raspolažu imovinom.
10. Izvršni sekretarijat KAI je kontaktirao S. V. koji je izjavio da su on i njegova braća bili u posedu imovine do sukoba ako i u periodu kada je imovina upisana na ime podnosioca zahteva, V. V.. S. V. je objasnio da su podnosilac zahteva i njegov ocat sklopili sporazum da se podnosilac zahteva jedino formalno proglasi jedinim vlasnikom imovine. Pošto je podnosilac zahteva odbila da prenese imovinsko pravo, kao što je prethodno dogovoreno između nje i oca S. V., kasnije je pokretnu građanski postupak protiv podnosioca zahteva koji je završen presudom u njegovu korist i korist njegove braće.

11. Dana 18. aprila 2013. godine, KIZK je odlukom KPCC/D/R/199/2013 odlučila da odbaci imovinski zahtev zbog jer isti spada van okvira nadležnosti KIZK, s osnovom da podnosilac zahtev nije dokazao da imovinski zahtev proizlazi iz okolnosti koje su direktno povezane ili rezultiraju iz oružanog sukoba koji se dogodio u 1998-1998. godini.
12. Odluka KIZK je uručena podnosiocu zahteva dana 19. avgusta 2013. godine. Ona je uložila žalbu 11. septembra 2013. godine.

Navodi žalioaca:

13. Žalilac izjavljuje da je odluka KIZK doneta na osnovu povrede materijalnog i proceduralnog prava, kao i pogrešnog i nepotpunog utvrđivanje činjeničnog stanja.
14. Žalilac navodi da je imovinski zahtev pokojne V. V. odbačen kao što je naglašeno u prvom članu odluke KPCC/D/R/199/2013, dok drugi član odluke glasi da je imovina ilegalno zauzeta te i da navedena odluka ne daje pravo tuženoj strani ili trenutnom posedniku.
15. Žalilac naglašava da nikada nije kontaktirana od strane službenika KAI, kako bi pojasnila situaciju, te i da je dostavila sva potrebna dokumenta koja potvrđuju njeno svojinsko pravo nad imovinom.
16. Žalilac veruje da je KAI, bez dokaza, arbitrarno i u potpunosti subjektivno, odbila sve imovinske zahteve podnete od strane Srba; inter alia imovinski zahtev podnet od strane V. V., kao bi ostavili njihove naslednike bez imovine koju je ona uživala do juna meseca 1999. godine.
17. Odluka KIZK, koja nije podržana nijednim dokazom i doneta na opisani način, predstavlja tešku povredu državnog i međunarodnog prava koji je direktno u primeni u smislu Ustava Kosova, jer je podnosilac zahteva, preko dokumentacije priložene imovinskom zahtevu, dokazala da je ona jedini i ekskluzivni vlasnik imovine.

Pravno obrazloženje:

Prihvatljivost žalbe:

18. Žalba je uložena unutar vremenskog roka od 30. dana predviđenog članom 12.1. UNMIK Uredbe 2006/50 izmenjene Zakonom br. 03/L-079-(u daljem tekstu UNMIK Uredba 2006/50). Vrhovni sud je nadležan u žalbama na odluke KIZK. Žalba je prihvatljiva.

Zasnovanost žalbe:

19. Pitanje koje se treba razmotriti u ovom predmetu je da li je KIZK bila nadležna da proceni imovinski zahtev podnosioca zahteva podnet u 2006. godini.
20. U odnosu na navode žalioca da je odluka KIZK nejasna, KIZK je dana 18. aprila 2013. godine, donela individualnu odluku, koja naglašava „relevantne paragrafe“ u Grupnoj odluci. Posebno se naglašavaju paragrafi 9 i 23. Vrhovni sud će, prema tome, dati kratak sažeti razloga zbog čega KIZK nije nadležna u ovom predmetu.
21. U smislu člana 3.1 UNMIK Uredbe 2006/50 izmenjene Zakonom br. 03/L-079, podnosilac zahteva ima pravo na nalog Komisije za ponovni posed nepokretne imovine ako podnosilac zahteva ne samo dokaže svojinsko pravo nad imovinom već takođe dokaze da ona ili no nije u stanju da uživa to imovinsko pravo iz razloga okolnosti koje su direktno povezane ili rezultiraju iz oružanog sukoba koji se dogodio na Kosovu između 27. februara 1998. i 20. juna 1999. godine.
22. KIZK je odbacila imovinski zahteva jer ista nije bila nadležna da odluči povodom zasnovanosti imovinskog zahteva pošto podnosilac zahteva nije dokazala kako je njen imovinski zahtev povezan sa okolnostima koje su direktno povezane ili rezultiraju iz sukoba u 1998/1999. godini..
23. S tim u vezi, ako prvo, Vrhovni sud je ustanovio da podnosilac zahteva nikada nije bila u posedu imovine pre oružanog sukoba. Dokazi koje je dostavila (Punomoćje, izvod iz matične knjige umrlih) naglašavaju da je mesto stanovanja podnosioca zahteva bilo u Prištini. Žalilac je eksplicitno potvrdila u krivičnoj prijavi da su ona i podnosilac zahteva živele u Prištini do juna meseca 1999. godine.
24. Što više, S. V., brat žalioca, podneo je imovinski zahtev povodom iste imovine kojim je potraživao ponovni posed. KAI je obavestila žalioca te je ona potvrdila da se ovaj imovinski spor jedino odnosi na njenu braću, što se iz dokumenata i izjava dostavljenih u KAI jasno može videti da je porodični spor povodom svojinskog prava nad imovinom u predmetu započeo dugo pre početka sukoba u 1998/1999. godini.

25. Žalilac navodi da su njena braća falsifikovali presudu Opštinskog suda i ostale dokaze kako bi upisali imovinu na njihovo ime, ona, međutim, nije dostavila nijedan dokaz kako i podržala svoje navode, spor nije prouzrokovan a niti povezan sa ratom. Isti direktno proizlazi iz svojinskog spora između članova porodice Vukanović. Prema tome, imovinski zahtev spada van okvira nadležnosti KAI i KIZK. Zaključak KIZK kojim je odbačen imovinski zahteva zbog nedostatka nadležnosti je korektan.
26. Ovo iz razloga što su verifikovane činjenice i administrirani dokazi pokazali da podnosilac zahteva nije napustila imovinu niti je izgubila posed zbog oružanog sukoba ili kao rezultat okolnosti koje su direktno povezane ili rezultiraju iz oružanog sukoba koji se dogodio na Kosovu u 1998/1999. godini.
27. Prema tome, u smislu člana 13.3 (c) UNMIK Uredbe 2006/50 izmenjene Zakonom br. 03/L-079 žalba se odbija kao neosnovana i potvrđuje se odluka KIZK u delu koji se odnosi na predmet koji je rešen onom presudom (KPA 06077).

Pravni savet:

28. U smislu člana 13.6. Zakona 03/L-079, ova presuda je pravosnažna i primenljiva te se ne može napasti putem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Willem Brouwer, predsedavajući sudija

Esma Erterzi, EULEX sudija

Sylejman Nuredini, EULEX sudija

Urs Nufer, EULEX zapisničar